

Asia tulisi käsitellä 30.10.2017

§ 976

Lausunto Uudenmaan ELY-keskukselle Suomenlinnan suojelemisesta

HEL 2017-006085 T 10 03 10

UUDELY/5025/2017

Päätös

Kaupunginhallitus antoi Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle seuraavan lausunnon:

Suomenlinna on Helsingin edustan kuudelle saarelle vuodesta 1748 alkaen rakennettu merilinnoitus. Suomenlinnalle ominaista on kallioilta nousevat puolustusvarustukset sekä niiden sisään ja väliin jäävät kaupunkimaiset alueet kivitaloineen, aukiosommitelmineen, puistoineen, puutarhoineen ja puutaloalueineen. Kuivatelakka rakenteineen, maakeanvedenaltaat, rantamuurit, kivetyt aukiot ja väylät sekä viheralueet täydentävät kokonaisuutta.

Suomenlinnaa on Suomen itsenäisyyden aikana, erityisesti sotien jälkeen määrätietoisesti kunnostettu ja restauroitu kansallisena muistomerkkinä. Kustaanmiekka ja Susisaari julistettiin historialliseksi alueeksi valtioneuvoston päätöksellä 1919 ja sen hoidosta vastasi Muinaistieteellinen toimikunta. Vuodesta 1973 Suomenlinnan hoitokunta on ollut vastuussa linnoituksen restauroinnista ja hoidosta. Historialliseen linnoitusalueen kokonaisuuteen kuuluvat lisäksi Harakka ja Vasikkasaari, Vallisaari, Kuninkaansaari ja Santahamina sekä Suomenlinnan eteläpuolella sijaitsevat ulkosaaret.

Suomenlinnan linnoitus on vuonna 1991 merkitty UNESCO:n maailmanperintösopimuksen (Yleissopimus maailman kulttuuri- ja luonnonperinnön suojelemiseksi) mukaiseen maailmanperintöluetteloon kulttuurikriteerillä (iv). Ratifioimalla sopimuksen Suomen valtio on sitoutunut hoitamaan ja vaalimaan maailmanperintöluetteloon hyväksytyjä kohteita siten, että niiden yleismaailmallinen erityisarvo säilyy. Suomenlinnan linnoituksesta todetaan, että se on sotilasarkkitehtuurihistorian erinomainen esimerkki 1600- ja 1700- lukujen yleisten linnoitusperiaatteiden, erityisesti bastionijärjestelmän mukaan rakennetusta linnoituksesta, jossa on myös erityispiirteitä.

Suomenlinna sisältyy valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen luetteloon (RKY2009). Valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita koskevan valtioneuvoston päätöksen mukaan alueiden

käytössä on varmistettava, että valtakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöjen ja luonnonperinnön arvot säilyvät.

Suomenlinna on valtakunnallisesti arvokas maisema-alue. Se on keskeinen osa merellistä Helsinkiä, joka on tunnistettu yhdeksi Suomen kansallismaisemista. Suomenlinnan kirkko, kellotapuli ja kirkkopiha ai-toineen on suojeltu kirkkolaililla (1054/1993). Uudenmaan maakuntakaavassa Suomenlinna on osoitettu merkinnällä ”kulttuuriympäristön vaalimisen kannalta tärkeä alue, tie tai kohde, valtakunnallisesti merkittävä (RKY 2009)” sekä merkinnällä ”UNESCO:n maailmanperintökohde”.

Suomenlinna on Helsingin uudessa yleiskaavassa (kaupunginvaltuusto 26.10.2016) merkitty omaksi aluekokonaisuudekseen. Sen määräyksessä todetaan, että ”Unescon maailmanperintökohdetta tulee hoitaa ja kehittää asumisen, kaupan ja julkisten palvelujen, toimitilojen, puistojen, virkistys- ja liikuntapalvelujen, matkailun sekä puolustusvoimien käyttöön niin, että alueen maailmanperintöarvo ei heikenny.”

Suomenlinnassa ei ole asemakaavaa. Kaupunkiympäristön toimiala on laatimassa asemakaavaa Suomenlinnaan. Asemakaavaluonnos on ollut nähtävänä vuonna 2009. Helsingin kaupunki, museovirasto ja Suomenlinnan hoitokunta ovat tehneet yhteistyötä asemakaavan laatimisen yhteydessä. Alueen suojelu rakennusperintölain nojalla on yhteisesti asetettu tavoite. Kaavoitustyö on ollut pysähdyksissä ja asemakaavan laatimista jatketaan, kun päätös alueen suojelemisesta on tehty. Asemakaavalla tehtävä suojelu täydentää rakennusperintölain nojalla tehtävää suojelupäätöstä.

Asemakaavaluonnoksessa koko Suomenlinnan alue kirkon tonttia lukuun ottamatta on merkitty suojelualueeksi (S). Tarkemmat määräykset käyttötarkoituksista on annettu alamerkinnoin. Alamerkinnoissa on puistoalueilla käytetty lisämerkintää /s, joka ilmaisee suojelutavoitteen. Linnoituksen osia on merkitty muinaismuiston osoittavalla merkinnällä sm.

Museoviraston esityksessä suojelun ulkopuolelle on jäämässä suuria avonaisia alueita sekä bastionivyöhykkeiden sisäpuolella että bastionivyöhykkeiden ja venäläisen ajan puolustusvallien välissä. Näillä alueilla on paitsi maisemallisia ja luonnonarvoja, myös kiistatta merkitystä linnoituksen muusta tilarakenteesta erottamattomina avoimina alueina ja rakennetun kokonaisuuden osana.

Koska rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain nojalla tehtävä suojelu ei museoviraston esityksessä kata edellä mainittuja alueita, kasvaa asemakaavan merkitys niiden osalta. Asemakaavamääräykset voivat museoviraston esityksen kattamilla alueilla olla luonteeltaan toteavia, mutta esityksessä ”valkoisiksi” jääville alueille asetetaan yksi-

30.10.2017

tyiskohtaisempia kaavallisia suojelumerkintöjä. Alueella tehtävissä toimenpiteissä tulee siksi huomiotavaksi paitsi suojelupäätös perusteluihin, myös asemakaavan suojelumääräykset.

Erilliset kohteet, keskeinen rakennuskanta, linnoituksen osat ja rantamuurit on suurelta osin esitetty suojeltavaksi luokituksella S1 tai S2. Näiden osalta esitys on selkeä ja linjassa kaavan tavoitteiden ja kaavaratkaisun kanssa. Tarvittaessa kaavoituksessa tarkistetaan ja täsmennetään myös erilliskohteiden suojelun tarve asemakaavamerkinnöin.

Kaupunginhallitus katsoo, että koska laadittavan asemakaavan lähtökohtana on ollut Suomenlinnan suojeleminen rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain nojalla ja koska asemakaavalla tehtävän suojelun on tarkoitus täydentää tätä suojelua, museoviraston esitys Suomenlinnan suojelemisesta rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) nojalla tukee kaavoituksen tavoitteita ja on johdonmukainen osa asemakaavaprosessia. Mikäli Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus päättää suojelusta esityksen mukaisesti, kaupunkiympäristön toimiala jatkaa asemakaavan laatimista aiemmin esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Esittelijä

kansliapäällikkö
Sami Sarvilinna

Lisätiedot

Anna Villeneuve, hallintoasiantuntija, puhelin: 310 36045
anna.villeneuve(a)hel.fi

Liitteet

- 1 ELY-keskuksen lausuntopyyntö 23.5.2017
- 2 Museoviraston esitys Suomenlinnan suojelusta 19.5.2017
- 3 Suomenlinna suojeluluokitus
- 4 Suojeltavaksi esitetyt kohteet

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu tai täytäntöönpano

Otteet

Ote

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Otteen liitteet

Esitysteksti

Päätösehdotus

Päätös on ehdotuksen mukainen.

Esittelijän perustelut

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on 23.5.2017 pyytänyt Helsingin kaupungin lausuntoa museoviraston esityksestä Suomenlinnan suojelemiseksi rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) säännösten nojalla. Lausunto on pyydetty 30.10.2017 mennessä.

Museovirasto on erityisistunnossaan 12.5.2017 päättänyt esittää Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle Suomenlinnan suojelemista. Suojeluesitys koskee Suomenlinna-nimistä tilaa RN:o 6:3 (91-432-6-3), joka sijaitsee Helsingin kaupungin Töölön kylässä käsittäen Iso Mustasaaren, Susisaaren, Kustaanmiekan, Pikku Mustasaaren, Länsi-Mustasaaren, Särkän, Pormestarinluodon ja Lonnan.

Suojeluesityksessä on luokiteltu alue kolmeen suojeluluokkaan riippuen kohteen arvosta sekä kohteisiin sallituista toimenpiteistä. Kohteet on esitelty kukin omalla luokituskartalla (liite 3, s. 1 - 3) sekä luokat yhdistävällä yhdistelmäkartalla (liite 3, s. 4). Kohteet on lisäksi lueteltu kohdeluettelossa (liite 4). Yksityiskohtaisempien rakennustietojen osalta Museovirasto viittaa aiempaan julkaisuunsa Suomenlinnan rakennusten historia, Museoviraston rakennushistorian osaston julkaisuja 17.

Esittelijä

kansliapäällikkö
Sami Sarvilinna

Lisätiedot

Anna Villeneuve, hallintoasiantuntija, puhelin: 310 36045
anna.villeneuve(a)hel.fi

Liitteet

- 1 ELY-keskuksen lausuntopyyntö 23.5.2017
- 2 Museoviraston esitys Suomenlinnan suojelusta 19.5.2017
- 3 Suomenlinna suojeluluokitus
- 4 Suojeltavaksi esitetyt kohteet

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto, valmistelu tai täytäntöönpano

Otteet

Ote

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Otteen liitteet

Esitysteksti

Tiedoksi

Kaupunkiympäristön toimiala
Kulttuurin ja vapaa-ajan toimiala

Päätöshistoria

Kaupunkiympäristön toimiala 27.9.2017

HEL 2017-006085 T 10 03 10

Lausuntopyyntö

Uudenmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus on pyytänyt Helsingin kaupungin lausuntoa Museoviraston esityksestä suojella Suomenlinna rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) nojalla.

Museoviraston suojeluesityksessä on esitetty, että aluetta tulee hoitaa ja käyttää siten, että kokonaisuuden kulttuurihistoriallinen ja maisemallinen arvo ja eheys säilyvät.

Suojeluesityksessä on luokiteltu alue kolmeen suojeluluokkaan riippuen kohteen arvosta sekä kohteisiin sallituista toimenpiteistä. Kohteet on esitelty kukin omalla luokituskartalla sekä luokat yhdistävällä yhdistelmäkartalla. Kohteet on lisäksi lueteltu kohdeluettelossa. Yksityiskohtaisempien rakennustietojen osalta Museovirasto viittaa aiempaan julkaisuunsa Suomenlinnan rakennusten historia, Museoviraston rakennushistorian osaston julkaisuja 17.

Yhdistelmäkartta esittää havainnollisesti suojelluksi esitetyt ja suojelemattomiksi esitetyt alueet.

Kaavatilanne

Suomenlinnassa ei ole asemakaavaa. Helsingin kaupunki on laatimassa asemakaavaa Suomenlinnaan. Asemakaavaluonnos on ollut nähtävänä vuonna 2009. Helsingin kaupunki, Museovirasto ja Suomenlinnan hoitokunta ovat tehneet yhteistyötä asemakaavan laatimisen yhteydessä. Alueen suojelu rakennusperintölain nojalla on yhteisesti asetettu tavoite. Kaavoitustyö on ollut pysähdyksissä ja asemakaavan laatimista jatketaan, kun päätös alueen suojelemisesta on tehty.

Kaavan tavoitteet

Asemakaavan tavoitteena on UNESCO:n maailmanperintökohteen ominaispiirteiden ja luonteen säilyttäminen tuleville sukupolville varmistamalla rakennetun ympäristön suojelu ja tukemalla kaupunginosan

elinvoimaisuutta asuinympäristönä sekä alueen nimistön vakiinnuttaminen.

Asemakaavaratkaisussa alueen suojelu perustuu pääasiassa rakennusperintölain nojalla tehtävään suojelupäätökseen. Asemakaavalla tehtävä suojelu täydentää tätä. Kaava voidaan saattaa valmiiksi kun päätös on tehty.

Asemakaavaluonnoksessa koko Suomenlinnan alue lukuun ottamatta kirkon tonttia on merkitty suojelualueeksi (S). Tarkemmat määräykset käyttötarkoituksista on annettu alamerkinnoin. Alamerkinnoissa on puistoalueilla käytetty lisämerkintää /s, joka ilmaisee suojelutavoitteen. Linnoituksen osia on merkitty muinaismuiston osoittavalla merkinnällä sm.

Kaikkia merkintöjä tarkistetaan ja täydennetään kun alueen suojelu on ratkaistu rakennusperintölain nojalla.

Esityksen suhde kaavaluonnokseen

Suomenlinna on maisemallinen kokonaisuus. Linnoituskokonaisuudessa on vaikea erottaa täsmällisesti rakennusten, varsinaisten linnoituslaitteiden, maavallien ja luonnonympäristön rajautumista toisistaan.

Museoviraston esityksessä suojelun ulkopuolelle on jäämässä suuria avonaisia alueita sekä bastionivyöhykkeiden sisäpuolella, että bastionivyöhykkeiden ja venäläisen ajan puolustusvallien välissä. Näillä alueilla on paitsi maisemallisia ja luonnonarvoja, myös kiistatta merkitystä myös linnoituksen muusta tilarakenteesta erottamattomina avoimina alueina ja rakennetun kokonaisuuden osana.

Esimerkiksi Kustaanmiekan kallioiset ranta-alueet ovat saariryhmän alkuperäistä luonnonympäristöä, johon ihmistoiminnan tuloksena syntyneet rakenteet liittyvät elimellisesti ja jotka ovat olleet toiminnallisesti osa linnoitusjärjestelmää. Niille on asemakaavaluonnoksessa määritelty alamerkintä vl/s-1 ”Lähivirkistysalue. Linnoitusmaisemaan liittyvä maisemallisesti ja kasvilajistoltaan arvokas ranta-alue, jolla ympäristöä tulee hoitaa niin, että sen ominaispiirteet ja kasvillisuusarvot säilyvät.”

Koska rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain nojalla tehtävä suojelu ei Museoviraston esityksessä kata edellä mainittuja alueita, kasvaa asemakaavan merkitys niiden osalta. Asemakaavamääräykset voivat Museoviraston esityksen kattamilla alueilla olla luonteeltaan toteavia, mutta esityksessä ”valkoisiksi” jääville alueille asetetaan yksityiskohtaisempia kaavallisia suojelumerkintöjä. Alueella tehtävissä toi-

30.10.2017

menpiteissä tulee siksi huomioitavaksi paitsi suojelupäätös perusteluineen, myös asemakaavan suojelumääräykset.

Erilliset kohteet, keskeinen rakennuskanta, linnoituksen osat ja rantamuurit on suurelta osin esitetty suojeltavaksi luokituksella S1 tai S2. Näiden osalta esitys on selkeä ja linjassa kaavan tavoitteiden ja kaavaratkaisun kanssa. Tarvittaessa kaavoituksessa tarkistetaan ja täsmennetään myös erilliskohteiden suojelun tarve asemakaavamerkinnoin.

Lausunto

Helsingin kaupungin kaupunkiympäristön toimiala katsoo, että koska laadittavan asemakaavan lähtökohtana on ollut Suomenlinnan suojeleminen rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain nojalla ja koska asemakaavalla tehtävän suojelun on tarkoitus täydentää tätä suojelua, Museoviraston esitys Suomenlinnan suojelemisesta rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010) nojalla tukee kaavoituksen tavoitteita ja on johdonmukainen osa asemakaavaprosessia. Mikäli ELY-keskus päättää suojelusta esityksen mukaisesti, voidaan asemakaavan laatimista jatkaa aiemmin esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Lisätiedot

Janne Prokkola, yksikön päällikkö, puhelin: 310 37233
janne.prokkola(a)hel.fi

Kulttuurin ja vapaa-ajan toimiala Kulttuuripalvelukokonaisuus Kaupunginmuseo
Kulttuuriperintöyksikkö 1.8.2017

HEL 2017-006085 T 10 03 10

Kaupunginmuseo tarkastelee esitystä kulttuuriympäristön vaalimisen näkökulmasta ja on päättänyt antaa seuraavan lausunnon.

Suomenlinna on Helsingin edustan kuudelle saarelle vuodesta 1748 alkaen rakennettu merilinnoitus. Suomenlinnalle ominaista on kallioilta nousevat puolustusvarustukset sekä niiden sisään ja väliin jäävät kaupunkimaiset alueet kivitaloineen, aukiosommitelmineen, puistoineen, puutarhoineen ja puutaloalueineen. Kuivatelakka rakenteineen, maakeanvedenaltaat, rantamuurit sekä kivetyt aukiot ja väylät sekä viheralueet täydentävät kokonaisuutta.

Suomenlinna oli 1700-luvulla merkittävä yhdyskunta ja kulttuurikeskus, joka vaikutti Helsingin ja muun maan elinkeinoelämään ja kivirakennustekniikkaan. Aikakauden arkkitehtuurin piirteet levisivät osaltaan senkin kautta muualle maahamme. Viaporin antauduttua 1808 ja Suomen tul-

tua liitetyksi Venäjään linnoituksesta tuli venäläinen varuskunta. Viapori sai 1800-luvulla yhä selvemmin linnoituskaupungin ilmeen. Ympäristöä kohennettiin puistoilla ja puukujanteilla. Venäläiskautta leimaavat myös puiset asuinrakennukset ulkorakennuksineen, erityisesti Iso Mustasaaren kauppiaskorttelit. Varvilahden rannalle rakennettiin 1900-luvun alussa punatiilinen varikko- ja verstasalue. Itsenäistymisen jälkeen Viapori siirtyi puolustusvoimien hallintaan ja se otettiin varuskuntakäyttöön. Uuden nimensä Suomenlinna sai 1918. Sisällissodan jälkeen saarilla oli pääkaupungin suurin ja pitkäaikaisin vankileiri. Merisotakoulu sijoitettiin entisen sairaalan tiloihin Pikku Mustasaarelle. Varuskuntakirkko muutettiin luterilaiseksi kirkoksi 1928, tornin valon toimiessa meri- ja lentomajakkana. Suomenlinna siirtyi siviilihallintoon 1973, kun puolustusministeriö luovutti alueen opetusministeriölle.

Suomenlinnaa on Suomen itsenäisyyden aikana, erityisesti sotien jälkeen määrätietoisesti kunnostettu ja restauroitu kansallisena muistomerkkinä. Kustaanmiekka ja Susisaari julistettiin historialliseksi alueeksi valtioneuvoston päätöksellä 1919 ja sen hoidosta vastasi Muinaistieteellinen toimikunta. Vuodesta 1973 Suomenlinnan hoitokunta on ollut vastuussa linnoituksen restauroinnista ja hoidosta. Suomenlinnaa on korjattu ja kehitetty niin historiallisena ympäristönä, matkailu- ja virkistyskohteena kuin yhtenä Helsingin kaupunginosista. Historialliseen linnoitusalueen kokonaisuuteen kuuluvat lisäksi Harakka ja Vasikkasaari, Vallisaari, Kuninkaansaari ja Santahamina sekä Suomenlinnan eteläpuolella sijaitsevat ulkosaaret.

Suomenlinnan linnoitus on merkitty UNESCO:n maailmanperintösopimuksen (Yleissopimus maailman kulttuuri- ja luonnonperinnön suojelemiseksi) mukaiseen maailmanperintöluetteloon 1991 kulttuurikriteerillä (iv). Ratifioimalla sopimuksen Suomen valtio on sitoutunut hoitamaan ja vaalimaan maailmanperintöluetteloon hyväksytyjä kohteita siten, että niiden yleismaailmallinen erityisarvo säilyy. Suomenlinnan linnoituksesta todetaan, että se on sotilasarkkitehtuurihistorian erinomainen esimerkki 1600- ja 1700-lukujen yleisten linnoitusperiaatteiden, erityisesti bastionijärjestelmän mukaan rakennetusta linnoituksesta, jossa on myös erityispiirteitä. Suomenlinnassa käytetään sen kohteisiin soveltuvia rakentamisen ja hoidon ratkaisuja. Uudisrakentaminen sopeutetaan historialliseen ympäristöön. Toimenpiteitä tehdään kohteen kulttuuriset ja historialliset arvot huomioon ottavalla tavalla. Restauroinnin, hoidon ja kehittämisen periaatteet ja käytännöt ovat vuosikymmenten varrella kehittyneet alan muun uudistumisen myötä.

Suomenlinna sisältyy valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen luetteloon (RKY2009). Valtakunnallisia alueidenkäyttötavoitteita koskevan valtioneuvoston päätöksen mukaan alueiden

käytössä on varmistettava, että valtakunnallisesti merkittävät kulttuuriympäristöjen ja luonnonperinnön arvot säilyvät.

Suomenlinna on valtakunnallisesti arvokas maisema-alue. Se on keskeinen osa merellistä Helsinkiä, joka on tunnistettu yhdeksi Suomen kansallismaisemista. Suomenlinnan kirkko, kellotapuli ja kirkkopiha ai-toineen on suojeltu kirkkolaililla (1054/1993). Uudenmaan maakuntakaava-
vassa Suomenlinna on osoitettu merkinnällä ”kulttuuriympäristön vaali-
misen kannalta tärkeä alue, tie tai kohde, valtakunnallisesti merkittävä
(RKY 2009)” sekä merkinnällä ”UNESCO:n maailmanperintökohde”.

Suomenlinna on Helsingin uudessa yleiskaavan ehdotuksessa merkitty omaksi aluekokonaisuudekseen. Sen määräyksessä todetaan, että ”Unescon maailmanperintökohdetta tulee hoitaa ja kehittää asumisen, kaupan ja julkisten palvelujen, toimitilojen, puistojen, virkistys- ja liikun-
tapalvelujen, matkailun sekä puolustusvoimien käyttöön niin, että alu-
een maailmanperintöarvo ei heikenny.”

Helsingin kaupunki on laatimassa Suomenlinnan asemakaavaa. Mu-
seovirasto on todennut luonnoksesta antamassaan lausunnossa
(291/303/2010) mm. seuraavaa: ”Rakennuksilla ei ole yksilöityjä suoje-
lumerkintöjä tai -määräyksiä. Menettely on tarkoituksenmukainen edel-
lytyksellä, että Suomenlinnasta saadaan aikanaan lakiin rakennuspe-
rinnön suojelusta perustuva erillinen suojelupäätös.” Asemakaavan val-
mistelu on jäänyt odottamaan rakennusperinnön suojelusta annetun
lain mukaista suojeluesitystä sekä suojelupäätöstä. Suomenlinna on
muinaismuistolain (295/1963) automaattisesti rauhoittama muinais-
muistoalue, josta Museovirasto on laatinut kaksi arkeologista selvitystä.
Myös vesialueilla on muinaismuistolain tarkoittamia kiinteitä vedenalai-
sia muinaisjäännöksiä.

Päätös Suomenlinnan suojelemisesta toteuttaa lain 1 §:n yleistä tavoit-
tetta rakennetun kulttuuriympäristön ajallisen ja alueellisen monimuotoi-
suuden turvaamisesta, sen ominaisluonteen ja erityispiirteiden vaalimi-
sestä sekä kulttuurisesti kestävä hoidon ja käytön edistämisestä. Lain
2 § osalta voi todeta, että Suomenlinna on valtakunnallisen merkityk-
sensä lisäksi maailmanperintökohde. Sen suojelutarpeita ei voida tur-
vata riittävästi asemakaavoituksen keinoin.

Kaupunginmuseon näkemyksen mukaan on eittämättä perusteltua ja
tarkoituksenmukaista suojella Suomenlinna Museoviraston esityksen
mukaisesti. Kaupunginmuseo pitää Museoviraston esitystä Suomenlin-
nan suojelemiseksi välttämättömänä, jotta sen suojeluarvot voidaan
turvata. Näin Suomenlinnan yleismaailmalliset erityisarvot on mahdol-
lista parhaalla mahdollisella tavalla säilyttää niitä vaalien.

Lisätiedot

Postiosoite
PL 10
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunginkanslia@hel.fi

Käyntiosoite
Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginkanslia>

Puhelin
+358 9 310 1641
Faksi
+358 9 655 783

Y-tunnus
0201256-6

Tilinro
FI0680001200062637
Alv.nro
FI02012566

30.10.2017

Asia/18

Sari Saresto, kulttuuriympäristöpäällikkö, puhelin: +358 9 503756846
sari.saresto(a)hel.fi

Postiosoite

PL 10
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
kaupunginkanslia@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginkanslia>

Puhelin

+358 9 310 1641

Faksi

+358 9 655 783

Y-tunnus

0201256-6

Tilinro

FI0680001200062637

Alv.nro

FI02012566